

נוית בראל

יעבור

לא מִצָּאֲתִי דְבָר שֶׁלֹּא הוֹבֵס עֲדִין. כִּמָּה מֵהָר
 כְּבוֹת לְהַבּוֹת, נִפְסָקִים חֲפוּשִׁים, קָרָן אֹר רָפָה.
 שׁוֹם הַתְּעַרְבוֹת חִיצוֹנִית, שׁוֹם הַשְּׂגָחָה אוֹ עֵין הָרַע
 לֹא תִפְרִיעַ לָנוּ לְהַגִּיעַ אֶל מָחָר. אֲבָל מֶה יִהְיֶה
 כְּשֶׁנִּגְיֵעַ? לְמִנְהַרָּה יֵשׁ קֶצֶה, קוֹי הַסִּיוֹם נִמְתַּחִים,
 חוֹמוֹת נִבְנוֹת כָּל הַזְּמַן. כְּשֶׁתִּרְאֶה שְׁכָלֶם הַשְּׁלִימוּ,
 תִּשְׁלִים גַּם אֶתָּה. כָּל חֲדָשׁ חֲכִיתָ לְמִי שֶׁתִּתִּיר לָךְ.
 בְּצֵד הָיִיתָ מְכַבֵּה אֶת כָּל הַנוֹשָׁאִים, חֲמָרֵי הַבְּעֵרָה.
 כְּשֶׁאַף אֶחָד לֹא הִסְתַּכַּל, גַּם אֶתָּה לֹא יִדְעֶתָ עַל הַעֲלָמוֹתָךְ.

העמדת פנים

נְעַלְתִּי אֶת הַדְּלֵת, הַסִּטְתִּי אֶת הַתְּרִיסִים, עַד שֶׁרְאִיתִי רַק אֶת פְּנִיךָ.
 אִישׁ אֵינּוּ בּוֹרַח מִצְמָאוֹנוּ. כָּל מְכַשִּׁירֵי הַחֲשֵׁמֶל שְׁקֵטִים,
 הַקִּירוֹת עִירְמִים כְּמוֹ מִבְט. אֶת כָּל דְּמְעוֹתֵינוּ
 בְּכִינוּ בְּמִקוֹמוֹת אַחֲרֵים. דְּבָר אֵינּוּ קוֹרָה,
 אַךְ כָּל דְּקָה נִסְפָּרָת, לְמֵרֶת רוּחִי –
 כְּלוֹם אֵינּוּ נִזְכָּר, אֵין מִי שִׁיקְרָא
 לְמַעַלָּה מְכַל הַבְּרָכוֹת וְהַשִּׁירוֹת
 וְהַתְּשַׁבְּחוֹת וְהַנְּחָמוֹת
 שְׁאֵין לָנוּ בְּעוֹלָם
 אוֹ אֲנִי אֶתָּךְ

בבקה

אינגך מאַמין באַהבה. אַתָּה בורח בליֿלה מפּני הַיּוֹם
 וּבַיּוֹם מִפְּנֵי הַדְּגָלִים הַלְּבָנִים, מְסַכֵּיב לְשַׁעוֹן, הַמִּפְתָּחוֹת.
 הַתְּקָרוֹת נְרַקְבוֹת מֵהָר, מַה נְרַקֵּב מִתַּחַת?
 בְּכָל שְׁלַחַן שְׂאֵלִיו אַתָּה מִסֵּב חֶסֶד סוֹעֵד אֶחָד.
 בְּכָל מִפְתָּן דֶּלֶת מַחֲכִים לָךְ רַק הַחֲסָרִים.
 בְּכָל שְׁעָה שְׁתַּגִּיעַ הַבֵּיתָה מִשְׁהוּ יִפְגַּע בְּקִיר
 בְּהַד גְּדוֹל שְׂיִכְפֹּל וַיַּעֲצֵם, בְּבַקְשָׁה, כְּמוֹ מֵאֵת
 אִשָּׁה, אֲכַל אֵינְךָ זוֹכֵר בְּעֵצָם כְּמוֹ מַה: שָׂא מַיִם,
 שָׂם מַיִם, אֵשׁ וּמַיִם. לְעֵרֵב זֶה בְּזֶה וְלַעֲשׂוֹת שָׂמִים.